

*Sjećamo se mora
i uživamo
u domovinskim
krajolicima...*

Moje ogledalo more

Ogledalce, ogledalce,
tko je najljepši na svijetu?
Ti si, dubino moja zelena,
što nosiš život na svojim ramenima.

O vjetre,
ne remeti mir moru mome,
već priđi mu tiho, tiše, i
šapni mu, druže moj.

U tebi mi sva milina,
dušo mora, srce moje,
bez tebe ja
tonem do visina.

Crte bijele, u daljini,
Kao potezi kistom
Što govore tišini.

Sati sekundama bivaju
kao oblaci što
nebesku ravan skrivaju.

Nebesa plava, tmurna, crna.
Počinju padati kapi kiše,
one što me tištine liše.
Nestajem,
nema me više.

Ivona Lončar, 8. c

More i ja

More i ja,
ja i more...
Ima svoje dvore
to veliko more.

Kad padne mrak
i mjesec zasvijetli,
veliko more
otkriva mi dvore.

Matej Petrić, 8. c

Pjesma moru

More, more je kao knjiga...
Nikad ne znamo što nas očekuje.
Svaki dan s morem pustolovna je priča.
Svaki je pogled prema moru drugačiji...
Svaki je dodir mora drugačiji...
Zbog toga more je zanimljivije od ičega na Zemlji.

Luka Lončar, 8. d

More

Gledam u more,
slankasto i duboko.
Grije me sunce.

Karla Kijac, 6. d

Otok Cres

Kad dođeš na otok Cres,
to je urnebes.

Po morskoj cesti brodovi voze
bez imalo nervoze
jer semafora nema
i nikog ne mori trema.

Vruće ti nije jer more te hladi,
sladoled sladi,
a Vransko jezero
pitkom vodom nagradi.

Iz Beloga bjeloglavi supovi
preko cijelog Cresa lete
kad se sjete.

U Lubenicama, lubenica nije,
ali najljepša plaža na svijetu je.
U Zaglavu možda zaglaviš,
ali se dobro zabaviš.

U stari Osor kad kročim,
u moru se namočim,
a navečer ne slušam rock
već muziku barok.

I upamti...
kad dođeš na Cres,
to je urnebes.

Maxim Vnučec, 6. d

Príroda

Pokisla šuma suze lije
Rijeka iz njih nastaje
I ulijeva se u more
Raste more, valovi ga more
Otok sam sred mora čuči
Da ga more samoći poduči
A on, što će jadan, most upomoć zove.

Karla Kijac, 6. d

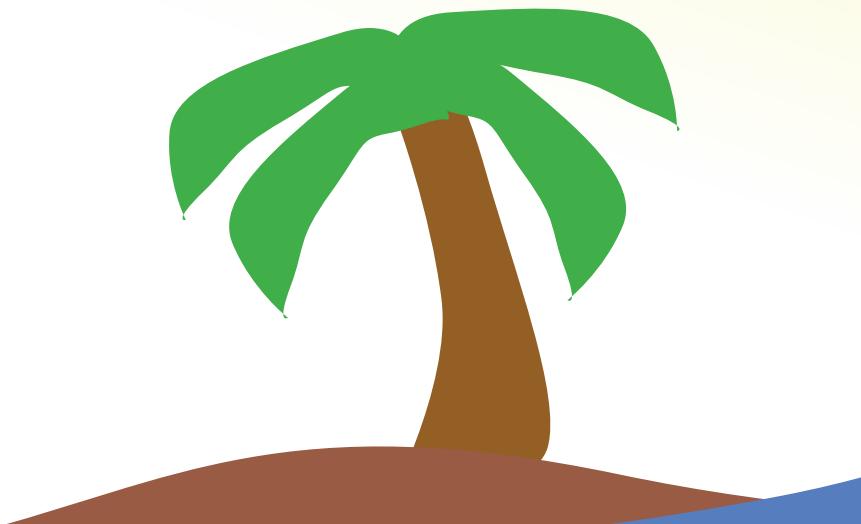
Otok Vir

Bor se zeleni
Suhozid bijeli
More se plavi
Sunce žari
Na žarkoj žegi
Galeb svoju pjesmu širi
Dok bura jako piri
Pod Suncem jarkim
U svjetlosti svijetloj
Skriva se i otkriva
Uvijek lijepi i veseli
Sunčani i modropoplavi
Otok Vir

Marija i Josip Novak 6.c

Planina

Vidi planinu...
Stoji ustrajna sred
kiše i sunca.
Karla Kijac, 6. d

Oluja i slikar

Promatram ljepotu i neobuzdanu snagu prirode kao igru ili svađu dvaju prijatelja... mora i kopna. Ne može se zaključiti tko je od njih tvrdoglaviji i jači jer njihove se igre i svađe događaju milijunima godina. Toliko su sjedinjeni bojama i žestinom da im se i nebo pridružuje. I ono se mršti. Nema živoga stvora jer igra je to samo za besmrtne i za slikara koji želi izraziti svoje osjećaje, kistom na trenutak zaustaviti vrijeme, pa tako i sam postati besmrtan.

Ela Vuković, 8. c

Beskrajno more

More nije samo ljepota. More nije samo čar divljenja.

More je više, puno više. More su prostrane čistine. I dubine, do kojih ne dolaze zlaćane sunčeve zrake. Iznad mora galeb leti. Na obali mora cvrčak cvrči. Dive se, gledaju ljepote, čari modrine što tajne skriva.

Sjedi na obalu, udahni miris, nasluti dubinu, dodirni val. More je život i ljubav bez kraja. More daje i uzima, piše povijest i briše povijest.

Volim more, hvalim more, al' se držim kraja!

Patrick Posavec, 8. c

Baška

Baška je predivan grad na otoku Krku. U njemu su mnoge zanimljivosti.

U Baškoj su kuće stare, i ulice, i ceste...

Posebno mi se sviđaju male uske ulice. Vrata i prozori kuća ukrašeni su rezbarijama, a ograde brodićima. Zimi bura u Baškoj nosi prozore, zato svaka kuća ima šarapolke.

U Baškoj je puno restorana, ali najljepša je riva. Noću je posebno lijepa, a more još ljepše jer se mjesecina ljeska na valićima. No ipak, meni je najljepše i najzanimljivije bilo u akvariju punom riba i rakova. Vidio sam škarpine, murine, jegulje, morske konjice, morske pse i mačke...

Ako ikad idete na Krk, dođite u Bašku na prekrasne pješčane plaže i skakaonice, a noću šetajte gradom, svratite do rive i akvarija i vidjet ćete sva čuda mora.

Luka Kovačić, 6. d

Plitvička jezera

Plitvička jezera zadivila su me. Toliko su mi se svidjela da nisam znao je li san ili java. Najljepša su od svih jezera Kozjak i Kaluđerovac. Neobične su ribe i biljke. Gledao sam male pastrve kad nas je vodič zaustavio i počeo pričati legendu o Plitvičkim jezerima.

Ljudi su prije mnogo godina ostali bez vode. Počeli su obolijevati od raznih bolesti. Umirali su od gladi i žedi. Nemoćni, dozivali su crnu vilu s Velebita. Čuvši njihove molbe, poslala je jaku kišu koja je trajala mnogo dana. Kada je kiša prestala, oblaci i magla razišli su se, a ljudi su ugledali jezero. Nazvali su ga Prošćansko jezero. Iz njega su nastala i druga jezera. Od tada više nitko nije bio žedan.

Pod dojmom priče, ukrcao sam se na brodicu kojom smo plovili jezerom Kozjak.

Domagoj Liović, 6. d

Skakaonica u Splitu

Svako svoje ljeto provodim u Crikvenici, ali najzabavniji trenutci dogodili su se prošle godine u Splitu. Nakon šest sati putovanja bez stanke, po najvećoj vrućini koju sam ikad doživjela, stigli smo kod dragih nam rođaka. Isprva sam mislila da će mi biti dosadno u društvu odraslih koji samo jedu i pričaju, ali ubrzo se ispostavilo da sam bila u krivu. Moja sestra Iva i ja upoznale smo Luciju, s kojom smo navodno u rodu, i njezinu prijateljicu Barbaru. Iako su bile starije od mene oko tri godine, dobro smo se slagale.

Priča počinje sutradan, oko podneva, kad smo se sve četiri otišle kupati u Stobreč. Nakon što smo se sat vremena namakale u toplom moru, primjetile smo grupu starijih ljudi koji rade aerobik u vodi. Bilo je previše uznemirujuće samo ih gledati, pa smo im se pridružile. Moram priznati da je to bila dobra vježba. Nismo se stigle ni osušiti na obali jer nas je Barbi tjerala na skakaonicu. Tek nekoliko djevojčica i dječaka, grupica Engleza i stariji dečko u crnim gaćama stajali su тамо. Djeca su se gurala oko skakaonice od dva metra, a mi ostali skupljali smo hrabrost za onu od pet metara. Lucija je rekla da mora u wc, Englezi su odustali, pa je ostalo samo nas četvero. Barbi je očito bacila oko na dečka u crnom jer se pripremala za skok, a užasavala se visine. Dok sam razmišljala ima li dolje morskih pasa, odjednom se začulo kako je nešto pljusnulo u vodu. A to nešto bila je Iva. Ako ona može, mogu i ja, zaključila sam i zaletjela se. Dok sam padala, nisam znala što točno osjećam. Strah, adrenalin, sreća, uzbudjenje, panika, sve odjednom. Ali čim sam potonula i osjetila osvježavajući zagrljaj mora, sve to zamijenio je ponos. U sljedećih pola sata, Iva i ja postale smo profesionalke, a Barbaru je dečko u crnom ohrabrvao. Lucija je skočila jednom, ali joj se gornji dio kupaćeg skinuo, pa se naljutila i otišla na kavu.

To je bilo moje najljepše iskustvo na moru i otada znam da mogu pokoriti bilo koju skakaonicu.

Valentina Gregović, 8. c

Grafički uredila: Ivona Lončar, 8.c